

U DĚTÍ JE VÍCE „COVIDOVÝCH SEBEVRAŽD“ NEŽ COVIDOVÝCH ÚMRTÍ. VŠECHNY JDOU NA ÚČET POLITIKŮ A JEJICH RESTRIKCÍ

- CZ24 News | 22. března 2021

Před Covidem umřel někdo z americké mládeže v důsledku sebevraždy každých šest hodin. Sebevražda je totiž hlavní zdravotní hrozbou a největší příčinou úmrtí u těch, kterým je do 25 let, takovou, která je daleko vyšší než Covid. A toto jsme jen zhoršili, když jsme pod vedením politiků a „vědců“ nejmladší příslušníky společnosti, kteří představují jednu třetinu americké populace, bez jejich souhlasu či svolení na více než rok zbavili vzdělání i emočního a sociálního rozvoje.

Byli jsme vyděšeni. Měli jsme strach o své životy a životy těch, které milujeme. A stejně jako průměrný Němec na ulici ve 30. a 40. letech jsme věřili, že budeme-li dělat, co nám řeknou, a podporovat národní úsilí, tak to nás a naše rodiny zachrání.

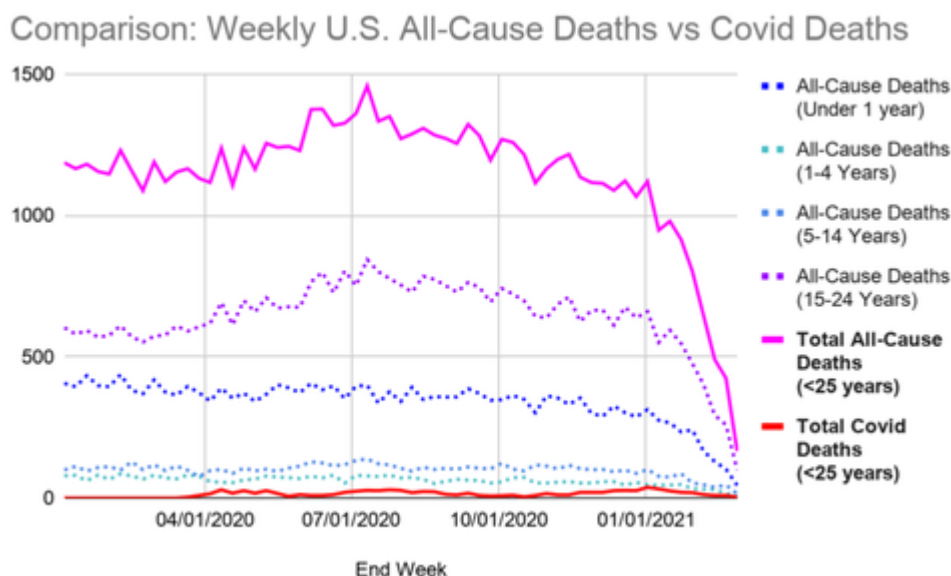
Skutečností ale je, že jsme obětovali jiné, aniž bychom se nad tím hlouběji zamysleli. Obětovali jsme životy své mládeže a jejich budoucí živobytí, neboť jsme se zoufale snažili zachránit nevelkou menšinu naší stařecké populace, která překročila očekávanou délku života v USA, tj. 78,8 let, a tedy ty, kteří jsou už stejně na odchodu.

Zdroj: Data z „NC-EST2019-SYASEXN: Roční odhady domácí populace podle věku a pohlaví pro Spojené státy: 1. dubna 2010 až 1. července 2019.“ [Sčítání 2020](#).

Medián věku je u Covidových úmrtí 80, tj. nikoliv průměr, ale taková střední hodnota, kdy stejný počet jich je nad mediánem jako je počet pod mediánem. Covid pro zdravé lidi do 65 představuje

minimální riziko a pro mládež (tedy ty do 25 let) je ještě menší hrozbou. Ve skutečnosti předběžná data naznačují, že na Covid připadá sotva 1,2% všech úmrtí ve skupině do 25 let. Graficky je to ta nepřerušovaná červená čára u dna grafu níže – tj. ta, kterou byste nejspíše přehlédli, kdybyste na ni neupozornil. Podívejte na vzdálenost od té nepřerušované růžové čáry na vršku, která upoutá vaši pozornost? To znamená, že 98,8% úmrtí nemá s Covidem nic společného.

Zdroj: Data z „[Předběžné počty úmrtí na COVID-19 podle pohlaví, věku a týdne](#).“ CDC 2020. Jelikož jsou data předběžná, tak za posledních 8 týdnů asi ještě nezahrnují všechny údaje (tj. v tom časovém období s ohromným poklesem na grafu) a u těch se to bude měnit.

Zpětně srovnávané kalkulace ukazují, že v porovnání s úmrtností na 100 tisíc v letech 2018 a 2019, v roce 2020 jsme zažívali jedno úmrtí navíc u těch do pěti let, nárůst úmrtí 1,5 u těch ve věku 5 až 14 let a ohromující 23 mrtvých mezi těmi ve věku 15 až 24 let. Celková úmrtnost na 100 tisíc v této věkové skupině vyskočila z 106,4 na 100 tisíc v roce 2019 na 131,7 na 100 tisíc během roku 2020. To je nárůst o 23% – kdy na Covid připadá jen 1,2% všech úmrtí ve věku 0-24 let.

Všechna úmrtí, ať z jakékoliv příčiny, na 100 000 v populaci USA do 25 let

Ages	2018	2019	2020
1 - 4 Years	24	23.3	24.3
5 - 14 Years	13.3	13.4	14.9
15 - 24 Years	70.2	69.7	92.5
Total < 25	107.5	106.4	131.7

Zdroj: Data 2018/2019 z „[Úmrtnost ve Spojených státech 2019](#)“, Obrázek 3: Úmrtnost pro věk 1 rok a výše: Spojené státy 2018 a 2019; a 2020 data vytažená z „[Předběžné počty úmrtí na COVID-19 podle pohlaví, věku a týdne](#).“ Data z roku 2020 jsou odhadnuta na základě předběžných počtů úmrtí od CDC, což ještě nemusí obsahovat úplné údaje za předchozích 8 týdnů a bude se to měnit.

Největší nárůst úmrtnosti mládeže nastal ve věkové kohortě 15-24 let, tj. ve věkové skupině nejnáchylnější k páchaní sebevražd, tj. k té, na niž připadá 91% sebevražd mládeže. A ve skutečnosti už v červenci 2020 – čtyři měsíce po začátku pandemie – prohlásil ředitel CDC Robert Redfield, že to

s sebou nese i další daň, kterou vidíme zvláště u středoškoláků. Bohužel teď zažíváme daleko vyšší sebevraždnost, než úmrtí na COVID. Také zažíváme daleko vyšší úmrtnost na předávkování drogami.

Ač úplná celonárodní data o sebevraždnosti za rok 2020 nebudou nejspíš pro veřejnost dostupná dříve než roku 2022, tak Redfieldova tvrzení dokládá nárůst volání a emailů, jaké zažívají linky první pomoci při duševních potížích.

Národní aliance linek pomoci při duševních potížích mezi březnem a srpnem hlásila 65% nárůst volání a emailů. Projekt Trevor, který se zaměřuje na prevenci sebevraždy mezi mládeží LGBTQ, zažil dvojnásobek počtu volání než obvykle. Ten skok nahoru ve volání na linku pomoci ale nepominul ani na konci roku 2020: v listopadu krizová textová linka obdržela 180 000 volání, to je největší počet, jaký kdy byl, a nárůst o 30 000 oproti předchozímu měsíci. Více než 90% z nich byli lidé do 35 let.

Tato „úmrtí ze zoufalství“ postihují nejvíce mládež, zvláště ty, kteří mají právě opustit školu nebo nastoupit do práce. Během ekonomického propadu kvůli lockdownům a nuceného zavírání univerzit naráží mládež jak na méně ekonomických příležitostí, tak i na omezenou sociální podporu, která hraje důležitou roli i při hlášení a prevenci sebepoškozování přes sociální síť. „Víme, že účast ve sportech a napojení na školu může mít ohromný ochranný účinek,“ říká profesor psychiatrie z Pittsburghu David Brent. Ale takový „stresor, jakým je COVID,“ říká profesor klinické psychologie z University of Oregon Nick Allen, je zbaví všech dobrých věcí v životě. Nemůžete chodit na sportovní události, nemůžete navštěvovat své přátele, nemůžete chodit na oslavy. Bereme lidem značnou část toho v životě, co je pro ně odměnou a dává životu smysl. Během času vás pak dožene anhedonie, tj. ztráta potěšení, která vás srazí na dno ještě více.

„A zatímco dospělí si už během mnoha let vypracovali zvládání stresu a mají k tomu dovednosti,“ říká programová ředitelka YouthLine Emily Moser, „tak mladí lidé je ještě nemají.“ Mnozí z volajících na YouthLine se rmoutí, že nemohou dělat věci, které normálně dělat mohou, počínaje mimoškolními aktivitami, přes trávení času s přáteli a chybí jim i životní mezníky, jako promoce. Spousta těch problémů s duševním zdravím a se sebevražedným chováním vzniklá z lockdownů, „tu bude nejspíš přítomná po delší dobu a vrchol přijde až po skutečné pandemii,“ říká expert na sebevraždnost z University of Bristol David J. Gunnell.

Obecně dochází okamžitě po krátkodobých místních i národních stavech nouze (jako jsou hurikány) k poklesu sebevražd, protože jak vysvětluje ředitelka Laboratoře prevence a vystavení sebevražednosti při University of Kentucky Julie Cerel, „lidé se mentálně stmelí.“ Ale tento účinek se rozpadne během dlouhých krizových období, jako po finančních krizích. Během finanční krize mezi lety 2008 a 2012 byly sebevraždy ve věku 15-19 druhou největší příčinou úmrtnosti a třetí největší příčinou ve věkových skupinách 10-14 a 20-24.

V srpnu 2020 FAIR Health zjistil 334% skok v údajném hlášeném sebepoškozování u 13-18 letých na Severovýchodě v porovnání se stejným měsícem roku 2019. Národní linky hlášení zdravotních sebepoškození se v této skupině skoro zdvojnásobily jak v březnu, tak v dubnu, stejně tak linky hlášení předávkování, když procento na všech linkách zdravotních hlášení šlo nahoru o 95%, respektive 119%.

Ve skutečnosti během prvních osmi měsíců 2020 se v červnu 2020 sebevraždy v Los Alamos (NM) ztrojnásobily, přičemž ve Fresno (CA) vyskočily o 70% v porovnání se stejným měsícem předchozího roku. Dokonce CDC uznává mezi březnem a říjnem loňského roku 31% nárůst s duševním zdravím spojených návštěv pohotovosti u 12 až 17 letých v porovnání s předchozím rokem.

Sebevraždy jsou v USA už 10. nejčastější příčinou smrti, kdy jedno úmrtí připadá na každých 24 pokusů. My však i přesto pokračujeme v obětování blahobytu 103,3 milionu mládeže odpovídající zhruba 31,5% americké populace, kvůli strachu o tu nevelkou 4% menšinu těch, kteří žijí i po průměrné době dožití 78,8 let.

Proč se dokonce pokoušíme uzavřít celou americkou populaci v izolaci a v nošení neúčinných masek, místo abychom podpořili dobrovolně zaměřenou ochranu pro ty, kdo ji aktuálně potřebují? A proč nadále všem skupinám odpíráme příležitosti užívat si života a těšit se z něj, když po roce úmrtnosti na Covid a s Covidem je počet 520 000, což sotva odpovídá 0,16% populace?

Je třeba, aby si společnost uvědomila, že ta generace okradená Covidem jednoho dne tuto zemi povede. Učitelé, kteří se brání návratu do tříd, by si měli uvědomit, že tato generace, momentálně zamčená v ložnici při dálkové výuce se jednoho dne bude, až budeme staří, starat o nás. Politici by si měli uvědomit, že ta generace, jejíž práva byla tak nestoudně porušena, bude brzy moci volit.

Zdroj: <https://www.reformy.cz>